

תלמודו בידו

דף כה עמוד א

א] סֶכֶר בריכת מים בערב יום טוב, האם הדגים מותרים ביום טוב ?

ב] חיה הדרה בפרדס שילדה לפני יום טוב, האם הולד צריך זימון ?

ג] האם מותר לשחוט ביום טוב בהמה הנוטה למות כדי שלא תהיה נבלה ?

ד] נתעורר ספק בשחיטת הבהמה, מה דינה ?

א] מותרים. שבסכירתו הזמינם, שעל ידי כך אין דגים נוספים נכנסים.

ב] רב נחמן: ילדה בגינה הסמוכה לעיר ובעליה ידעו ממנה, נחשבת כמזומנת מבעוד יום. ילדה בגינה שאינה סמוכה לעיר, צריכה זימון.

רב חסדא: אינה צריכה זימון, כיון שהפרדס הוא מקום המשתמר ואין הולד יכול לברוח. ונפרך מדברי שמעיה ואבטליון שאמרו שולד צריך זימון.

ג] תנא קמא: שוחטה ובלבד שיש זמן ביום כדי לצלות כזית בשר ולאכול. ר' עקיבא: די שיש זמן כדי לאכול כזית בשר חי מצוארה [שאין צריך לפשוט עורה]. ואין צריך לנתחה תחילה ולבודקה מחשש לטריפות. אבל משום מידת דרך ארץ אמרו, שלא יאכל אדם בשר קודם שיפשיט את הבהמה וינתחנה, כדי שלא יראה רעבתן.

ד] לפני השחיטה: בהמה חיה היא בחזקת איסור אבר מן החי. לכן בכל ספק בשעת השחיטה יש להעמיד את הבהמה בחזקת איסורה, עד שיתברר שנשחטה כהלכתה.

לאחר השחיטה: הבהמה בחזקת היתר, שסתם בהמות אינן טריפות. נתעורר ספק, כגון שנמצא נקב בריאה, ואינו יודע אם נעשה לפני השחיטה או אחריה, הבהמה מותרת.